

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2024. december 2.

Nyíregyháza

Ádventi sorozat 1. nap

Cím: A bűn válaszfala a kegyelem „kalapácsa”

(1. dia) „¹Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, ²hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg. ³Hiszen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad, ajkatok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog. **(2. dia)** ⁴Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélnék. Haszontalanságban bíznak, és hiábavalóságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnek. ⁵Mérges kígyó tojásait költik ki, és pókhálót szőnek. Meghal, aki tojásaikból eszik, és ha rátaposnak, vipera kel ki. ⁶Pókhálójukból nem lesz ruha, nem takarózhatnak készítményükbe, **(3. dia)** készítményük csak bajt okoz, erőszakos tetteket követnek el. ⁷Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás van útjainkon. ⁸Nem ismerik a békesség útját, eljárásuk nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, annak nincs köze a békességhez. ⁹Ezért van távol tőlünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. **(4. dia)** Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk. ¹⁰Tapogatjuk a

falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak. ¹¹Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögdécselünk, mint a galambok. Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van tőlünk. **(5. dia)** ¹²Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszágunkat be kell ismernünk. ¹³Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az URat, hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot és lázadást hirdettünk, szívünk hazug beszédet gondolt és szólt. **(6. dia)** ¹⁴Háttérbe szorul a törvény, távol áll az igazság, elbukik a hűség a tereken, nem érvényesülhet a becsület. ¹⁵Oda van már a hűség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Látta ezt az ÚR, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend.” Ézs 59,1-15a

Drága Gyülekezet!

(7. dia) A felolvasott igehirdetési alapigénk nem éppen **(7/a dia)** ünnepi meghitt pillanatok, léghört teremt, nem az ádventi elcsendesedésre hangol rá, hanem éppen ellenkezőleg, az embert felzaklatja, elborzad tőle az ember, mert Isten valami

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

egészen megrendítőnek látja az embert, az ő szívét, életét. Olyanokat olvashatunk, mint **(8. dia)**:

- bűneitek választottal el titeket Istentől
- a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek
- kezetek vérrel van beszennyezve
- ujjaitokhoz bűn tapad
- ajkatok hazugságot szól
- nyelvetek álnokságot suttog
- lábuk gonosz cél után fut
- sietnek ártatlan vért ontani
- gondolaitok ártó gondolatok
- pusztulás és romlás van útjaikon
- nem ismerik a békesség útját
- eljárásuk nem törvényes

...és lehetne hosszasan sorolni, hogy Isten milyen véleménnyel van rólunk, emberekről. S mindez a bűn miatt van. Az ember és Isten között **(9. dia)** egy hatalmas fal tátong, s ezt a választófalat a bűn okozta, építette fel. Ezt a falat az ember a maga erejéből

lerombolni nem tudja, sem áthatolni nem képes rajta. Ez a fal olyan válaszfal, amely megmászhatatlan, áthatolhatatlan.

(10. dia) A börtönben ülő rabot csak egy félméter vastag fal, néhány függőleges rács választja el azoktól, akik kint az utcán szabadon járkálnak. A kalitkába zárt madarat **(11. dia)** csak vékony drótháló választja el társaitól, amelyek szabadon röpködnek ágról-ágra, mégis milyen nagy különbség van egyik és a másik között. Egy lépés jelenthet életet vagy halált, jelenthet szabadulást vagy elvesztést, jelenthet üdvösséget vagy kárhozatot. **(12. dia)** Az a fal, az a rács, az a drótháló, amely bennünket elválaszt Istentől, az a szakadék, amely Isten és ember között tátong, **(12/a dia)** a mi bűneink. A bűn számunkra olyan, mint a felhő, amely eltakarja a napot. A bűn eltakarja szemünk elől Isten arcát. Nem lehet azon csodálkozni, hogy a bűnös ember Jézust nem látja, nem ismeri, hiszen nem szereti. Nem lehet csodálkozni azért, mert hiszen a bűn beburkolja, eltakarja Isten arcát. Amiről Isten beszél ebben a fejezetben, hogy milyen az ember, milyen a szíve, az az oka annak, hogy nem ismerjük Istent. Hiába mennél be a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

(13. dia) legcsodálatosabb képtárba éjszaka – ahogy ezen a kivétlően sem látunk semmit –, a sötétben, nem tudnál ott élvezni semmit, noha a képek ott vannak a falon és semmi változás nincsen rajtuk, mert a sötétség eltakarja szemed elől azoknak minden szépségét. **(13/a dia)** Valami/Valaki kell ahhoz, hogy ez a sötétség megszűnjön, hogy az a csodálatos képtár láthatóvá váljék. A bűn, mint sötétség eltakarja Istent, a bűn miatt felismerhetetlen számunkra Jézus Krisztus, mert a sötétség falként emelkedik az ember elé. Ez a fal, ez a sötétség okozza azokat a dolgokat, amelyeket **(14. dia)** felsorolt az Ige rólunk, emberekről ír. Isten így lát bennünket! A bűn természetünk következménye pedig az, hogy hárít, mentegeti magát. A felolvasottakban sem akarja felvállalni a bűneit, hanem Istent okolja. Azt mondja **(15. dia)**:

- rövid az Úr keze, hogy megsegítsen

- süket az Úr füle, hogy meghallgasson

Ezért nem segít meg és nem hallgatja meg imádságainkat. Hányan mondják ezt ma is, „minek imádkozni, úgy sem hallgat

meg!” Azt mondják, Istennek rövidült meg a keze, ezért nem tud segíteni, Istennek süketült meg a füle, ezért nem hallgatja meg imádságainkat. Pedig nem Istenben van a hiba, hanem bennünk!

Természetesen arra nincsen időnk, hogy végig menjünk az összes felsoroláson, de néhányat kiemelve érdemes elgondolkodni azon, amit Isten mond rólunk. Azt mondja **(16. dia)**:

„³**Hiszen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad,**” Ézs 59,3. Azt mondja az Úr, hogy ezek a kezek be vannak mocskolva. Mennyi mindent teszünk ezekkel a kezekkel és talán túlzásnak tűnik, de sajnós azt kell, hogy mondjuk, semmi túlzás nincsen benne. Sok **(17. dia)** fertelmes dolgot tudunk tenni ezekkel a kezekkel. Ártani, bántani, megfélemlíteni, fenyegetni, fittyet hányni, másokra legyinteni, minden kifejezésre alkalmas a kezünk. Pénteken egy előadásban hallottam, hogy hogyan találtak fel a számítógépes játékokat? A katonaságnál a modern ember nem tudott szembenézni azzal, hogy egy-egy háborúban, egy-egy küldetésben másokat meg kell ölni. **(18. dia)** Erre megtervezték azokat a gyilkolós játékokat, amelyek segítették lelki-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

leg hozzászoktatni őket az öldökléshez, gyilkoláshoz. Ezt tették a termekben, a szobákban, majd sikerült őket hozzászoktatni a fronton, hogy ne okozzon ez lelki bántalmat, sebeket. Döbbenet vizsgálják most a pszichológusok és a pszichiáterek, hogy milyen agressziót vált ki egy-egy ilyen játék a gyermekekben, fiatalokban, ahogy nyomkodják ezeket a játékkonzolokat, mire képek már nem csak a virtuális, hanem a valóvilágban. Katonák elmondták, hogy nagy ütközetek előtt a harcosok rumot, pálinkát kaptak, hogy szinte önkívületi állapotba kerülve végezhesék rettenetes munkájukat. Még szörnyűbb az, amikor már a vértől ittasodnak meg, amikor a vérontás miatt veszítik el az önuralmukat és képesek olyan dolgok cselekvésére, amit másként semmiképpen nem tennének meg. Talán lehet, hogy ezeket a dolgokat távolinak érezzük magunktól, de higgyétek el, félelmetes, hogy mit tudunk tenni a kezeinkkel! Hogyan bántjuk a másik embert és hogyan juttatjuk ezt kifejezésre.

Azt mondja az Úr **(19. dia)**: „ajkatok hazugságot szól, nyelvek álnokságot suttog...” Ézs 59,3b. A nyelv. A bűn má-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

sik eszköze a nyelv. Az ajkak hazugságot szólnak, a nyelvek gonoszt suttognak. A hazugság a sátán igazi fegyvere. Hathatósabb minden fegyvernél. Hazudni másokról másoknak! Nem ezt teszünk, mikor olyan zaftosan tudunk a másiról beszélni, amikor kárörvendők vagyunk, amikor rosszmájú megjegyzéseket teszünk, amikor belegázolunk a másik lelkivilágába akarva-akaratlanul. Olyan álnokul tudunk beszélni a másiról másoknak. Azt olvashatjuk Jakabnál **(20. dia)**: „²Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét. [...] a nyelv is milyen kicsi testrész, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erdőt felgyújthat: ⁶a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tüzétől. [...] ⁸a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel.” Jk 3,2.5-6.8. Bizony a beszédünkkel, a szavainkkal, az ajkunkkal

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

vétkezünk és ártunk a legtöbbet. Milyen szemléletesen mutatja be a próféta **(21. dia)**: „⁵**Mérges kígyó tojásait költik ki, és pókhálót szőnek. Meghal, aki tojásaikból eszik, és ha ráta-posnak, vipera kel ki.**” Ézs 59,5. A mérges kígyó (vipera) tojásaiból csak mérges kígyó (vipera) jöhet ki. Azon a vidéken nagyobb ismert volt a vipera. Sok-sok embernek okozott halálos mérgevel súlyos betegséget, sőt halált. Miként a viperatojásból csak mérges vipera kelhet ki, akként a hazugság, a csalárdság, a gonosz, bűnös szavak, gondolatok sem hozhatnak egyebet, mint veszedelmet vagy halált. A vérontás idején, háborúk idején különösen elhatalmasodik a hazugság. Ezt látjuk most ebben a háborúban is, aminek árnyékában élünk. A dezinformáció világában csak az a kérdés, ki hazudik nagyobbat!? Veszedelmes világban élünk, mert a hazugság atyja uralja a médiát, a sajtót és nagyon nehéz ebben a kaotikus világban eligazodni, mert mindent és mindenkit hazugság vesz körül és hazugságot terjeszt. S ez így van a mindennapokban is, amikor a másik emberről hazugságot terjesztenek az emberek, és sajnos azt kell, hogy mondjam, sok-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szor még a hívők is beállnak ebbe a sorba. Jaj mennyi vér és vétek tapad az emberek kezéhez, ajkához és mennyi vétek, hazugság tapad a keresztyének kezéhez. Azt mondja Jeremiás Izrael népéről, a választott népről **(22. dia)**: „¹²**Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszságunkat be kell ismernünk.** ¹³**Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az URat, hűtlenül eltértünk Istenünktől.**” Ézs 59,12-13. A felolvasott Zsoltár arról szól, hogy **(23. dia)**: „**Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót. [...] ³Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.**” Zsolt 14,1b.3. Ebben az állapotba születünk és ebben az állapotban éljük az életünket. Ez a hír lehangoló és nincsen, nem lehet semmilyen ünnepre adó okunk, vagy mégis?! Isten látta az életünket, látta, hogy milyen gazemberek vagyunk, milyen a szívünk, milyen az ajkunk, mit tesznek a kezeink, mit szólnak a szánk, milyenek a gondolataink. S ha csak erre tekintünk, akkor minden reményünk oda van! De advent éppen arról szól, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nem akarja Isten, hogy az ember olyan maradjon, ahogyan született. Vannak sajnos ebben a világban olyanok, akik úgy halnak meg, ahogyan megszülettek. Gonosz szívvel, gonosz szavakkal, gonosz, megátalkodott cselekedetekkel! Isten azt szeretné, ha másképpen halnánk meg, mint ahogy születünk és ezért van advent. Nem a meghittség miatt, nem az ünnep miatt, nem a díszek, a csengettyűk, az érzések miatt, hanem azért, mert azt szeretné Isten, hogy megváltozzunk – ahogy olvassuk az Igében **(24. dia)**: „...váltakozatok meg értelmetek megújulásával, hogy megíthessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” Róm 12,2. Jézus Krisztus ezért jött erre a földre, hogy a hazug, álnok éltünket, egész lényünket megváltoztassa. Ezt pedig úgy tette, hogy **(25. dia)** Jézus Krisztus halála rést ütött azon a falon, amely Isten és közöttünk van, a bűn falán. A kereszten értem **(25/a dia)** meghalt Jézus Krisztus bűnért való áldozata rombolta le azt a falat és készített utat az én megromlott, Istentől elhajolt szívemhez is! **(26. dia)** Az a fal, az a rács, az a drótháló, amely bennünket elválaszt Istentől, az a szakadék, amely Isten és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ember között tátong, a mi bűneink, de **(26/a dia)** Jézus Krisztus ezt a falat áttörte, átszegezett kezével, magára vállalta bűneinket és lerombolt minden falat. Jézus Krisztusnak és az Atyának Lelke **(27. dia)** tégláról-téglára hozza felszínre bennem a bűn építette falakat, leplezi le bennem, hozza felszínre, nehezíti rám, hogy bűnbánatban letegyem a kereszttel elé ezeket a bűnöket, tégláról-téglára, hogy szabaddá tudjon tenni, ahogy olvastuk János evangéliumában **(27/a dia)**: „³⁶Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” Jn 8,36. Ezt készítette elő az Atya adventtel, s így válhat ezzel az **(28. dia)** Igével, ami az embert felzaklatja, elborzad tőle az ember, mert Isten valami egészen megrendítőnek látja az embert, az ő szívét, életét – válhat – **(28/a dia)** ünnepi időszakká, meghitté, de csak **(28/b dia)** Jézus Krisztussal és Jézus Krisztusban. Ő ünnepünk tárgya, Őt ünnepeljük és csak Vele lehet változás az életünkben, máshogy nem, másképpen nem változik az a szív és másképpen nem fog másképp látni az Atya bennünket, csak Jézus Krisztusban, aki **(29. dia)** rést ütött azon a falon, a szív falán! Ámen!